

Sygn. akt III Kow.422/13pr

POSTANOWIENIE

Dnia 16.05.2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SR w Słupsku del. do SO w Słupsku Tadeusz Stodoła

Protokolant Jolanta Rzepka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w Słupsku Marcina Kiedrowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. – Oddziale Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego** o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art. 153§1 kkw w zw. z art.150§1 kkw

p o s t a n o w i ł:

1. odmówić **skazanemu Z. P.s. F.** udzielenia przerwy w odbywaniu kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w C.z dnia (...), sygn. akt II K(...)
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany Z. P. złożył do Sądu wnioski o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, ze względów zdrowotnych. Jednocześnie dodał, że zamierza poddać się leczeniu szpitalnemu i zajęciom terapeutycznym, w warunkach wolnościowych.

Wniosek nie jest zasadny.

Na wstępie stwierdzić trzeba, że zgodnie z art. 153§1 kkw Sąd penitencjarny udziela przerwy w wykonaniu kary w wypadku określonym w art. 150§1 kkw. W świetle tego przepisu wykonanie kary pozbawienia wolności w wypadku choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie tej kary sąd odracza do czasu ustania przeszkody.

Kodeks karny wykonawczy nie definiuje pojęcia "ciężka choroba", mimo stwierdzenia w art.150§2 kkw, iż za ciężką chorobę uznaje się taki stan skazanego, w którym umieszczenie go w zakładzie karnym może zagrażać życiu lub spowodować dla jego zdrowia poważne niebezpieczeństwo. Definicji wskazanego pojęcia nie zawiera także art. 242kkw.

Przypomnieć trzeba, że ciężka choroba nie jest pojęciem z zakresu nauki medycyny. Powyższe oznacza, że oceny stanu zdrowia dokonuje każdorazowo Sąd penitencjarny, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, pozwalający na ustalenie ostrości przebiegu i nasilenia procesów patologicznych, prowadzących do poważnych zmian czynnościowych i organicznych ustroju.

Stwierdzenie u skazanego ciężkiej choroby nie stanowi samoistnej przesłanki do udzielenia skazanemu przerwy w odbywaniu kary. Wystąpienie u skazanego ciężkiej choroby musi być powiązane ze stwierdzeniem kolejnej niezbędnej przesłanki. Sąd musi także ustalić, że nie jest możliwe wykonanie wobec skazanego kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym czy też w warunkach więziennej służby zdrowia, bowiem pobyt taki może zagrazić życiu skazanego

lub spowodować dla jego zdrowia poważne niebezpieczeństwo. Zagrożenie, o którym mowa nie dość, że nie może być abstrakcyjne to musi być ustalona bezpośrednia możliwość wystąpienia takiego skutku.

Zauważyć trzeba, skazany przebywając w Areszcie Śledczym w S. nie jest pozbawiony opieki lekarskiej ze strony pracowników więziennej służby zdrowia. Jak wynika z załączonej do akt sprawy opinii o stanie zdrowia skazanego z dnia 9.04.2013r. (k.16) rozpoznano u niego przerost gruczołu krokowego łagodny, kamicę nerkową lewostronną, zaćmę dojrzałą oka prawego i lewego z przewagą oka prawego oraz zez rozbieżny oka prawego z niedowidzeniem znacznego stopnia.

Skazany, od 12.12.2012r. przebywa w zakładzie karnym. Miał wykonane badanie wstępne, w wyniku którego podał, że cierpi na zaćmę oka prawego i że był leczony z powodu przerostu gruczołu krokowego. Nie dostarczył jednak dokumentacji z tym związanej.

Skazany został poddany badaniom dodatkowym, tj. EKG, badania laboratoryjne podstawowe, z oceną nerek i wątroby, które nie wykazały odchylenia od normy.

W grudniu 2012r. odbył konsultację urologiczną, na skutek której rozpoznano u niego przerost gruczołu krokowego. Wdrożono leczenie, które jest kontynuowane.

Z uwagi na zgłaszane dolegliwości bólowe brzucha wykonano skazanemu badanie ultrasonograficzne jamy brzusznej, gdzie opisano kamicę nerkową lewostronną. Dotychczas bezobjawową. Skazany został umówiony na planową konsultację urologiczną. Termin jej ustalono na dzień 12 lipca 2013r.

W czasie badania do opinii o stanie zdrowia skazany podał, że oczekuje na zabieg operacyjny z powodu zaćmy oka prawego. Termin tego zabiegu wyznaczono na czerwiec-lipiec 2014r.- po zakończeniu odbywania kary. Z ustaleń wynika, że skazany został poddany konsultacji okulistycznej, która potwierdziła rozpoznanie zaćmy obustronnej z przewagą strony prawej. Zalecono skazanemu zabieg operacyjny w miejscu, gdzie jest zarejestrowany. W jedynym oddziale okulistycznym więziennej służby zdrowia w B. okres oczekiwania na zabieg operacyjny zaćmy wynosi około 3 lat. Obecnie, nie stwierdzono pilnych wskazań do zabiegu operacyjnego.

Bezspornym jest fakt, że przedłożona tutaj opinia lekarska nie wskazuje, by aktualny stan zdrowia skazanego stanowił ciężką chorobę uniemożliwiającą wykonywanie wobec niego kary pozbawienia wolności. W chwili obecnej, brak jest bezpośredniego zagrożenia życia skazanego w związku z odbywaniem kary w zakładzie karnym. Należy zaznaczyć, że skazany przebywa w jednostce penitencjarnej, gdzie ma zapewnioną niezbędną opiekę medyczną oraz dostęp do specjalistycznych konsultacji lekarskich.

Skoro ustalono, że zdrowie i życie skazanego nie jest zagrożone odbywaniem kary, a wręcz przeciwnie ma on zapewnioną należytą opiekę lekarską ze strony pracowników więziennej służby zdrowia, to nie ma powodów, by przerwać mu odbywanie kary.

Uzasadnionym jest przywołanie w tym miejscu poglądu Sądu Apelacyjnego, iż za ważne względy zdrowotne przemawiające za udzieleniem przerwy można uznać jedynie zaistnienie takiej jednostki chorobowej, co do której na podstawie wiedzy medycznej brak jest przesłanek do podjęcia pomyślnych rokowań leczenia w warunkach więziennych (vide: postanowienie S.A. w Lublinie z dnia 13.05.2009r. w sprawie II AKzw 397/09).

Niewątpliwie, zdaniem Sądu, taka sytuacja nie ma miejsce w rozpoznawanej sprawie.

Zgodnie z art.115§1a kkw skazanemu odbywającemu karę pozbawienia wolności nie przysługuje prawo wyboru lekarza i pielęgniarki podstawowej opieki zdrowotnej, świadczeniodawcy udzielającego ambulatoryjnych świadczeń opieki zdrowotnej, lekarza dentyisty oraz szpitala. Tylko w wypadku szczególnym, gdy służba ta nie jest w stanie zapewnić właściwej opieki medycznej – świadczenia zdrowotne mogą być wykonywane w innych zakładach opieki zdrowotnej.

Dodać również trzeba, że w przypadku zaistnienia okoliczności uzasadniających udzielenie skazanemu przerwy ze względów zdrowotnych Sąd penitencjarny może w każdym czasie udzielić przerwy z urzędu po otrzymaniu stosownego świadectwa lekarskiego.

Przy rozpoznawaniu wniosku o udzielenie przerwy w wykonaniu kary Sąd penitencjarny powinien oczywiście zbadać czy skazany rokuje wykorzystanie przerwy zgodnie z jej deklarowanym celem, a w przypadku zaistnienia uzasadnionych co do tego wątpliwości, a także wątpliwości co do tego czy przebywając na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego, odmówić zastosowania tej fakultatywnej instytucji. Jak wynika z opinii Dyrektora AŚ S.(k.14) skazany odbywa karę pozbawienia wolności z wyroku S.R. C.z dnia (...). w sprawie II K (...), za czyn z art.207§1kk. W miejscu zamieszkania nie ma pozytywnej opinii. Nadużywał alkoholu i będąc pod jego wpływem wszczywał awantury domowe. Utrzymywał też kontakty z osobami zdemoralizowanymi. Skazany kilkakrotnie podejmował leczenie odwykowe. Ubiegał się również o przyjęcie na leczenie stacjonarne w W., jednak z leczenia zrezygnował.

W tych warunkach zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że skazany podczas pobytu na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, a udzieloną mu przerwę w karze wykorzysta zgodnie z przeznaczeniem.

Mając zatem na uwadze powyższe należy stwierdzić, że nie została spełniona przesłanka określona w art.153§1 kkw w zw. z art.150§1 i 2 kkw, dotycząca ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie kary, uzasadniająca udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Z tego też względu, uznając wniosek skazanego Z. P. o udzielenie mu przerwy w karze za bezzasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie przepisu art.626§1kpk w zw. z art.624§1kpk w zw. z art.1§2kkw uznając, że uiszczenie wydatków w aktualnej sytuacji materialnej skazanego byłoby zbyt uciążliwe.